Sygn. akt I C 290/16

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk -Północ w Gdańsku Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Warzocha

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2016 roku

sprawy z powództwa Omegi Wierzytelności Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko A. L.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. L. na rzecz powoda (...) w W. kwotę 41.099,40zł (czterdzieści jeden tysięcy dziewięćdziesiąt dziewięć złotych czterdzieści groszy) wraz z:

- umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego (...) od dnia 10 września 2015 roku do dnia zapłaty jednakże od dnia 1 stycznia 2016 roku nie więcej niż maksymalne odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 18.847,42zł,

- ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 22.251,98zł od dnia 10 września 2015 roku do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 4.482zł (cztery tysiące czterysta osiemdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powód (...) (...) z siedzibą w W. w pozwie w elektronicznym postępowaniu upominawczym skierowanym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 10 września 2015 roku przeciwko pozwanej A. L. domagał się zasądzenia kwoty 18.847,42 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej (...) od 10 września 2015 r. do dnia zapłaty, kwoty 22.251,98 zł z odsetkami ustawowymi od 10 września 2015 r. do dnia zapłaty, wraz z kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 3 lipca 2009 roku pozwana A. L. zawarła z (...) Bank S.A. umowę kredytu gotówkowego. Wobec braku spłaty zadłużenia wierzytelność wynikająca z ww. opisanej umowy została sprzedana na rzecz powoda na mocy umowy sprzedaży wierzytelności zawartej z (...) Bank S.A. w W. (następcą (...) Bank S.A.) w dniu 19 grudnia 2014 r.

Postanowieniem z dnia 14 października 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego Gdańsk- Północ w Gdańsku, stwierdzając brak podstaw do wydania nakazu zapłaty.

Pozwana na rozprawie dnia 12 kwietnia 2016 r. uznała powództwo, nie kwestionując istnienia ani wysokości zadłużenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 lipca 2009 roku A. L. zawarła z (...) Bank S.A., będącym poprzednikiem prawnym (...) Bank S.A. umowę kredytu gotówkowego numer (...).

Okoliczność bezsporna , vide: umowa kredytu numer (...) z dnia 3 lipca 2009 r. k. 57 - 58

Wobec okoliczności, iż pozwana A. L. nie spłacała rat kredytu gotówkowego pismem z dnia 21 grudnia 2009r. (...) Bank SA wypowiedział powódce umowę kredytu, następnie (...) Bank S.A. dnia 31 maja 2010 r. wystawił na podstawie swoich ksiąg bankowych tytuł egzekucyjny przeciwko A. L. z tytułu umowy kredytu gotówkowego zawartego dnia 3 lipca 2009 r. o numerze (...). Wysokość zobowiązania kredytobiorcy na dzień wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego z tytułu niespłaconego kredytu wynosiła: 22.211,67 zł.

Okoliczność bezsporna , vide: wypowiedzenie k. 83, bankowy tytuł egzekucyjny z 31 maja 2010 r. - k. 84.

Postanowieniem z dnia 2 lipca 2010 r. Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku nadał klauzulę bankowemu tytułowi egzekucyjnemu z dnia 31 maja 2010 r. nr (...) wydanemu przez (...) Bank S.A. w W., przeciwko A. L., łącznie maksymalnie do kwoty 38.068,96 zł z tytułu umowy o kredyt z dnia 3 lipca 2009 r.

Dowód : postanowienie z 2 lipca 2010 r. – k. 85

Egzekucja wobec A. L. okazała się bezskuteczna.

Dowód : postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, k. 87

W dniu 19 grudnia 2014 r. (...) Bank S.A. w W. na podstawie umowy przelewu wierzytelności zbył niespłacone przez A. L. należności wynikające z ww. umowy kredytu na rzecz (...) (...) z siedzibą w W..

Dowód : umowa przelewu wierzytelności z 19 grudnia 2014 r. wraz z załącznikiem, k. 26 - 35

Pismem z dnia 6 lipca 2015 r. (...) (...) z siedzibą w W. wezwał do zapłaty zadłużenia powstałego z tytułu nieterminowej spłaty tej umowy kredytu, które na dzień 13 lipca 2015 r. wynosiło 40.740,01 zł.

Dowody : wezwanie do zapłaty, k. 56.

Zadłużenie pozwanej wobec powoda wynosi 18.847,42 zł tytułem niespłaconego kapitału kredytu, 22.251,98 zł tytułem odsetek karnych i umownych, kosztów wezwań i upomnień.

bezsporne

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów, złożonych przez stronę powodową do akt sprawy, których autentyczności, ani wiarygodności w toku postępowania nie kwestionowała żadna ze stron. W szczególności były to: umowa kredytu gotówkowego numer (...) z dnia 3 lipca 2009 r., bankowy tytuł egzekucyjny z 31 maja 2010 r., umowa przelewu wierzytelności z 19 grudnia 2014 r.

Pozwana, pomimo zobowiązania do złożenia odpowiedzi na pozew, nie złożyła tejże. Na rozprawie w dniu 12 kwietnia 2016 r. uznała roszczenie powoda.

Na podstawie art. 339 § 2 k.p.c. uznać należało za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie.

Zgodnie z przepisem art. 69 ust. 1 prawa bankowego (Dz.U z 2012 r. Nr 1376) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Istota umowy kredytu, wyrażona w art. 69 ust. 1 pr. bank., jest funkcją podstawowych uprawnień oraz obowiązków stron tej umowy, czyli banku (kredytodawcy) i jego kontrahenta (kredytobiorcy). Wykorzystanie kredytu oznacza oddanie do dyspozycji kredytobiorcy środków pieniężnych na określony w umowie cel. Oddanie do dyspozycji środków pieniężnych ma zapewnić kredytobiorcy ich wykorzystanie w sposób odpowiadający jego interesom określonym w umowie kredytowej. Należy podkreślić, że roszczenie kredytodawcy (banku) o zwrot kredytu powstaje dopiero po wykorzystaniu odpowiedniej sumy kredytowej przez kredytobiorcę. Wykorzystanie takie oznacza bowiem wykonanie umowy kredytowej przez bank w postaci oddania kredytobiorcy odpowiedniej sumy kredytowej do dyspozycji kredytobiorcy. Sposób wykorzystania (tzw. akt wykorzystania) może być określony w umowie, przy czym strony mogą dokonać zmiany tego sposobu także po zawarciu umowy kredytowej.

Zgodnie z treścią art. 509 k. c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

W niniejszej sprawie fakt zawarcia umowy kredytu bankowego i rzeczywistego udzielenia go pozwanej A. L. nie budzi żadnych wątpliwości Sądu. Umowa kredytu bankowego została zawarta w formie pisemnej, pozwana jak wskazano powyżej nie zakwestionowała zawarcia przedmiotowej umowy. Bezspornym między stronami było również iż umowa kredytu została wypowiedziana co spowodowało, iż wszelkie zobowiązania pozwanej z przedmiotowej umowy stały się wymagalne, bezspornym był również fakt przelewu wierzytelności z przedmiotowej umowy na rzecz powoda.

Mając na uwadze, iż pozwana nie kwestionowała wysokości dochodzonego roszczenia, a powód przedstawił bankowy tytuł egzekucyjny wystawiony przez poprzedniego wierzyciela oraz wyliczenie dalszych odsetek Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z art. 481 § 1 kc. Równocześnie w związku ze zmianą przepisów - art. 481 § 1 oraz art. 481 § 2^{2} od 1 stycznia 2016 r., Sąd ograniczył od 1 stycznia 2016 r. wysokość odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego (...) do wysokości maksymalnych odsetek ustawowych za opóźnienie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. Mając na uwadze, iż powództwo został oddalone jedynie w nieznacznej części, Sąd włożył na pozwaną obowiązek zwrotu wszystkich kosztów i zasądził w punkcie III wyroku od pozwanej na rzecz powoda kwotę 4.482,00 zł. Na koszty te, składa się wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika powoda, będącego radcą prawnym, ustalone na kwotę 2.400,00 zł – stosownie do § 6 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r . w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.) – znajdującego zastosowanie w niniejszej sprawie na podstawie §21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804) – opłata skarbowa od pełnomocnictwa, wynosząca 17,00zł oraz opłata sądowa w wysokości 2.055,00 zł.

W pkt IV Sąd na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 kpc nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Zarządzenia:

1. (...)
2. (...)
3. (...).